

TOT LATER

Tot later
Luc Descamps

Eerste druk: oktober 2018

© 2018, Luc Descamps en Van Halewyck
Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
www.pelckmansuitgevers.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Coverontwerp: Buro Blikgoed
Opmaak: www.intertext.be

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2018/7104/98
ISBN 978 94 6131 915 9
NUR 284

vanhalewyck.be

[vanhalewyck](https://www.facebook.com/vanhalewyck)

[vanhalewyck](https://twitter.com/vanhalewyck)

[van_halewyck](https://www.instagram.com/van_halewyck)

Luc Descamps

TOT LATER

Van Halewyck

*‘Kruip niet in een hoekje en zijt niet betreurd,
ook al is er iets ergs gebeurd.’*

JONAS BOLS

VOORWOORD VAN EEN OUDER

Een kind verliezen is het ergste wat je als ouders kan meemaken, een tak van onze levensboom wordt afgerukt.

Met dit verlies leren omgaan is een levenslange zoektocht langs pijnlijke momenten en fijne herinneringen. De leegte die dit verlies achterlaat is steeds verweven met het verdriet.

Vele ouders die hun kind verloren zullen ongetwijfeld een deel van hun eigen kind herkennen in het verhaal van Jonas, een lief, vrolijk en behulpzaam kind dat opkwam voor anderen en iedereen aan het lachen bracht.

Dit boek bevat ook een teken van hoop, de hoop dat we ons kind ooit zullen terugzien, weer zullen voelen, ongeacht hoe en in welke vorm dit ook zal zijn.

Verder leven na dit verlies kan men inderdaad pas als men het verlies heeft aanvaard, wat niet hetzelfde is als het 'verwerkt' hebben. De steun van anderen is hierbij een cruciale factor.

Aan het verlies kunnen we helaas niets meer veranderen, aan het opnieuw zin geven van ons verdere leven wel.

Loslaten is moeilijk, vergeten onmogelijk...

Uit naam van vele lotgenoten: dank aan Jonas en zijn familie voor dit openhartige verhaal.

*Luc Vancoillie,
vader van Liselot, Maxim en Enzo†,
lid van OVK
(Ouders van Verongelukte Kinderen)*

WOORD VOORAF

12 augustus 2010 zal voor de meeste mensen een gewone dag geweest zijn in hun leven. Het was zomer en de dag gonsde van verwachting, zoals vooral mooie zomerdagen dat kunnen doen. Maar voor Jonas Bols, die amper dertien dagen eerder dertien was geworden, zou het geen gewone dag worden. Niet alleen werd hij wakker met het besef dat er alweer een einde was gekomen aan een fantastisch leuke vakantie, enkele uren later zou een verkeersongeluk ook een tragisch einde maken aan zijn leven. Het drama haalde de kranten en in vele huizen weerklonk een zucht van medeleven na het lezen van het artikel. Maar het leven ging verder en zoals zoveel slachtoffers van verkeersongelukken zou Jonas binnen de kortste keren verdwijnen in de anonimiteit. Het toeval – of was het geen toeval – heeft daar echter anders over beslist.

Omdat Jonas een grote fan was van mijn reeks *De Donkere Getallen* en omdat ik zijn ouders vroeger had gekend, nodigden zij me uit om naar zijn begrafenis te komen. Uit respect voor hun verdriet ging ik daarop in, maar de uitnodiging om de familie ook aan de koffietafel te volgen, sloeg ik beleefd af. Zo goed kende ik hen nu ook weer niet. Die uitnodiging is ongewild een eerste stap geweest om Jonas uit de anonimiteit weg te

houden. Mijn aanwezigheid op de uitvaart heeft er immers toe geleid dat ik datzelfde jaar nog begon te schrijven aan *Hart van Goud*, een laatste eerbetoon aan Jonas. Een boek om toe te voegen aan de virtuele kast vol herinneringen van zijn familie. *Hart van Goud* kende veel succes en overal leefden (vooral) jongeren mee met Jonas. De manier waarop hij over zijn leven vertelde, was voor velen zo herkenbaar en inspireerde hen op de een of andere manier om meer van het leven te genieten.

Maar net zoals Jonas in 2010 die onbedwingbare drang in mij liet opborrelen om een boek te schrijven over zijn leven, zo vatte hij me jaren later opnieuw bij de kraag. Zijn verhaal was niet af, hij was niet verdwenen. Ontelbare keren had hij al kleine, maar onmiskenbare tekens gegeven van zijn aanwezigheid, maar zijn plannen met mij waren nog niet afgerond. Hij moest en hij zou vertellen hoe het hem verder was vergaan. De impuls om een vervolg te schrijven werd al enkele jaren geleden in mij geplant, als een zaadje dat moet rijpen voor het zijn eerste, groene kopje boven de grond uitsteekt. En toen ik er dan uiteindelijk aan begon, deed ik dat schoorvoetend en met de nodige aarzeling. Ik moet toegeven dat ik aanvankelijk geen idee had in welke vorm ik dit vervolg zou gieten. Kon ik opnieuw in de ik-vorm schrijven? Zou ik Jonas genoeg kunnen ‘voelen’ om hem zelf aan het woord te laten? Uiteindelijk besliste ik – of was het Jonas? – om het zo te doen. Opnieuw zou hij zijn lezers toespreken. Ik had geen idee wat de inhoud zou worden. Deze keer kon ik niet terugvallen op wat zijn

omgeving mij toevertrouwde. In de wereld waar hij nu woont, is niemand van hen immers ooit geweest.

Het eerste deel van dit boek is de ongewijzigde weergave van *Hart van Goud* zoals het in 2011 is verschenen. We maken er kennis met een levenslustige jongen die bij het begin van zijn pubertijd onverwachts begint aan zijn reis naar het hiernamaals. De jonge levensgenieter verbindt humor en een uitzonderlijke gevoeligheid naadloos met elkaar. De gedichten in dit deel zijn van de hand van Jonas. Ze werden afgedrukt zoals hij ze heeft geschreven.

In het tweede deel ontmoeten we Jonas opnieuw en wordt het al snel duidelijk dat hij niet heeft stilgezeten. Hij is geen dertien meer en hij is ook verre van dood...

Luc Descamps,
17 juli 2018